

Az egészséges kapcsolatok támogatása gyülekezeteinkben

ÜZENET A NŐK ELLENI ERŐSZAK MEGSZÜNTETÉSÉNEK VILÁGNAPJÁRA 2022-BEN

A keresztények szeretik azt hinni, hogy az erős, egészséges családok elkötelezettjei vagyunk. Ez azonban, sajnos, nem mindig igaz.

A házasságok felbomlása, a párkapcsolati érzelmi bántalmazás és a fizikai erőszak egyházak és kultúrák szerte előfordul.

Az egyik fontos dolog, amit ma tehetünk, hogy emlékeztetjük magunkat arra, hogyan vélekedik Isten az egészséges, boldog házasságokról és családokról.

Emellett elismerhetjük az abúzus elterjedését és a vele járó fájdalmat.

És elkötelezhetjük magunkat arra, hogy együttérzően viszonyulunk a szenvedőkhöz, és gyakorlati és lelki támogatással segítjük gyógyulásukat.

A Biblia nem zárkózik el a kizsákmányolásra és abúzusról szóló történetek elől. És nekünk sem szabad figyelmen kívül hagynunk ezeket.

Dávid visszaélt királyi hatalmával, amikor meggyalázta Betsabét.

Júdának meg kellett volna védenie menyét, Támárt, de semmibe vette annak jogait, és megpróbálta eltakarni, hogy szexuálisan kizsákmányolta.

Józsefet idősebb testvérei rabszolgaságra kényszerítették.

Valamiért átsiklottunk ezen történetekben megjelenő erőszak és a hatalommal való visszaélés felett.

Amikor az egyházban, sajnálatos módon, nőkkel vagy gyermekekkel szembeni visszaélések történtek, túl gyakran letagadták vagy eltussolták. Mint Isten népe, nekünk másképp kellene cselekednünk.

Az Újszövetség új cselekvési módot határoz meg a Krisztusban élő testvérek számára. Tudjuk, hogy Jézus bármilyen háttérrel rendelkező nőt tisztelt, és mindannyiukat bátorította a tanulásra és a kibontakozásra.

Ismerjük és kedveljük a samáriai nővel, a kútnál való találkozásának történetét, azt, ahogy Jézus megdicséri Máriát, amikor megmossa a lábát, vagy hogyan Jézus meggyógyítja a nyomorék, illetve a vérfolyásos nőt, és azokról a nőkről szóló történeteket, akik Jézus támogatói voltak.

Később, Pál apostol leveleiben, eljutunk a gyakorlati családi kérdésekhez, amelyekkel a korai gyülekezeteknek szembe kellett nézniük.

Pál azzal a gondolattal kezdi, hogy Krisztusban egyenlőek vagyunk - társadalmi osztály, nemzetiség, nem, egyik sem számít.



Pál ezt írja a Galáciabeliekhez írt levél 3. fejezetében: *“Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. (...) ígéret szerint örökösök.”* (28, 29b)

Isten ereje által testvérekké válunk, azaz “adelphoi”-ok vagyunk – ezt a kifejezést Pál mintegy 130 alkalommal használja a leveleiben. Hívóként együtt egy család vagyunk.

Tulajdonképpen Pálnak van néhány olyan tanácsa a házasságról és a családról, amely teljesen ellentétes a társadalmi normákkal. Pál korában a nőket általában a férfiaknál alacsonyabb rendűnek tekintették, és a férfiek hozták meg minden döntést a feleségük és a gyermekeik vonatkozásában, és el is várták, hogy teljes irányítást gyakorolhassanak felettük.

Pál megváltoztatja ezt a gondolkodásmódot. Krisztusban mindannyian egyenlőek vagyunk. A hatalomnak nincs helye a családi kapcsolatainkban.

Az apostol nyomatékosan inti a férfiakat, hogy testüket ne engedjék át a bűnös vágynak.

Ehelyett a Róma 6:13-ban mindenkinek írja, hogy *“Tagjaitokat is adjátok át az igazság fegyvereiként az Istennek.”*

Pál azt tanácsolja, hogy minden férfi tartózkodjon a nemi erkölcstelenségtől, és CSAK a saját feleségét szeresse.

Az 1Korinthus 7, 3 szerint: *“A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt.”*

A szex mindenképpen szeretetteljes és közös megegyezésen alapuló kell, hogy legyen. A pornográfiának, az erőszakkal történő szexnek és az erőszakos irányításnak NINCS helye.

Ehelyett több helyen is azt olvassuk, hogy a férjeknek és feleségeknek kölcsönösen alá kell rendelniük magukat egymásnak.

Az “alárendelés” (*hypotasso*) egy érdekes szó: egy katonai fogalom, melynek jelentése a csapatokat a megfelelő, harcra kész egységhez csatolni. A megfelelő egységbe “felsorakozott” csapatokról azt mondjuk, hogy “alárendeltségben” vannak.

Hasonlóképpen, egy férj és feleség, akik kölcsönösen alárendelik magukat egymásnak, megfelelően elkötelezettek és felsorakozottak, készen lévén, hogy családi egységként működjenek.

Az Efézus 5, 21 világosan kijelenti: *“Rendeljétek alá magatokat egymásnak a Krisztus iránti tiszteletből.”*

A kölcsönös támogatásnak és tiszteletnek eme alapzatán, Pál azt mondja a férjeknek, hogy szeressék és ápolják a feleségüket, valamint arra buzdítja a feleségeket, hogy rendeljék alá magukat - azaz legyenek együttműködőek és hűségesek, valamint tisztelettudóak a férjükkel szemben.



Pál nem mondja a nőknek, hogy “engedelmeskedjenek” vagy “szolgáljanak”.

Pál nem állítja azt, hogy a nők alacsonyabb rendűek lennének a férfiaknál vagy kevésbé cselekvőképesek.

Milyen tanácsot ad Pál apostol a férjeknek? Hogy szeressék a feleségüket.

Az Efézusbeliekhez írt levél 5. fejezetének 33a. verse azt mondja: *“mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát”*. Ez az a fajta szeretet, amit Krisztus az Egyház iránt érzett, életét adva oda érte, alázattal szolgálva őt.

A hatalom újra van definiálva szeretetként és önátadásként, nem pedig főnökösködésként.

Némely keresztény férfi arról panaszkodik, hogy feleségük nem engedelmes, és némely lekipásztor azt tanácsolja a bántalmazást elszenvedő feleségeknek, hogy még jobban rendeljék alá magukat. Nők mondják más nőknek, akik problémás és erőszakos kapcsolatban élnek, hogy többet kellene imádkozniuk, jobban alá kell rendelniük magukat férjüknek.

Ám ez nem biblikus. Nem keresztény.

Mennyire kiforgatjuk Isten igéjét, ha azt mondjuk, hogy a nőknek el kell viselniük a bántalmazást feleségi “alárendeltségben”!

Pál azonban azt mondja a férfiaknak, hogy minden hatalomnak, amit az otthonukban gyakorolhatnak, olyannak kell lennie, mint a Krisztusé – azaz tegyék le az életüket a családjuk iránti szeretetben.

A teremtéstörténetben a nő a férfi húsából, a férfi testéből születik. Ám ez nem azt jelenti, hogy a férfiak jobbak vagy felsőbbrendűek. Sőt, Pál emlékeztet bennünket arra, hogy minden férfi nőtől született!

A házassági kapcsolatokban nincs semmiféle felhatalmazás az irányításra vagy visszaélésre!

A Szentlélek gyümölcse szöges ellentétben áll a bántalmazással: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség és önuralom (Galata 5:22).

Hogyan kellene tehát reagálnunk, ha úgy gondoljuk, hogy egy nő a gyülekezetünkben bántalmazás áldozata?

Az elsődleges válaszunk egyszerű: nem fordulhatunk el a bántalmazást elszenvedő nőktől és lányoktól.

Mózes 1. könyvének 39. fejezetében Júda figyelmen kívül hagyta menyét, Támár, nehéz helyzetét, aki önhibáján kívül maradt özvegyen, és aki kénytelen volt Júda segítségére támaszkodni.

Júda kezdetben lustaságból nem teszi meg a megfelelő lépéseket, majd Támárt hibáztatja és félretaszítja. Végül újabb lépést tesz annak



érdekében, hogy eltussolja rossz tetteit.

Amikor végül ráeszmél, hogy mennyire visszaélt Támárral azáltal, hogy lekicsinyelte és szexuálisan kihasználta, elismeri, hogy "ő igazabb, mint én".

Ez a minta napjainkban ismerős a gyülekezetekben - figyelmen kívül hagyják, vagy éppenséggel hibáztatják a nőket az őket ért bántalmazásért, sőt a férfi vezetőt védik a kritikával szemben.

Júda megértette, hogy mit kell tennie. És pozitív tény, hogy legközelebb, amikor a hatalom és abúzus kapcsán dilemmával szembesült, úgy döntött, hogy becsületesen cselekszik, megvédve kistestvérét, Benjámint (a történet az 1Mózes 44. fejezetében olvasható).

És ma nekünk is megvan az a lehetőségünk, hogy kiálljunk és felsorakozzunk az egészséges kapcsolatok védelme és a bántalmazás áldozatainak megóvása érdekében.

Íme néhány gyakorlati javaslat:

Vegyünk tudomást a bántalmazásról - ez lehet fizikai, de jelenthet érzelmi, gazdasági vagy spirituális hatalomgyakorlást is egy nő felett. Ismerjük fel a jeleket.

Köteleződjünk el, hogy meghallgatjuk azokat a nőket, akik azt állítják, hogy bántalmazásnak vannak kitéve, és vegyük komolyan őket. Imádkozzunk együtt velük, és nyújtsunk nekik gyakorlati segítséget.

Taníthatjuk egymást arról, hogy milyenek az egészséges családok, és megtaníthatjuk a fiataloknak, hogy hogyan néz ki egy szeretetteljes, egyenrangú párkapcsolat.

Nem kell szakértőknek lennünk, azonban megtanulhatjuk milyen első lépéseket tehetünk a nők és lányok védelme érdekében, és azt, hogy hogyan reagáljunk az elkövető férfiakkal szemben, akik lehet, hogy a gyülekezetünk tagjai.

Ha pedig bántalmazásról van szó, keressenek szakértői útmutatást, annak érdekében, hogy a vezetőség bölcsen tudjon reagálni. Ha nincs olyan személy a gyülekezetében, aki felelős a gyermekek és minden veszélyeztetett személy biztonságáért, és aki ismeri a jogi kötelezettségek körét, bölcs ötlet lehet erre kijelölni valakit.

Gyertek most imádkozzunk együtt az alábbi ima (imák) segítségével, mely(ek)et egy, a bántalmazás megszüntetéséért harcoló keresztény hálózat tagjai írtak.

